

eller overhovedet at antage, at den er tilstede; thi, naar Sparekasserne ere i Besiddelse af saa gode Activer, som jeg antager, at de ville kunne erholde for de indskudte Penge, saa vil det vistnok ikke være vanskeligt, navnlig nu, da Pengesforholdene synes at ordne sig mere og mere, paa disse Activer at reise de Midler, som de til enhver Tid muligens kunne komme til at behøve. Jeg troer, at Frygten for ikke at kunne skaffe sig disponible Penge behøver man nu ikke at give saa stort Rum, som tidligere; og navnlig som det, hvilket jeg gjerne vil erkjende, under Krigsforholdene har været nødvendigt; men jeg troer, at nu maae saadanne Instituter kunne regne paa, at de ville kunne faae de Penge, som de i paakommende Tilfælde behøve. Idetmindste antager jeg, at dette meget lettere lader sig ordne end ved den Forholdsregel, som den samme ærede Landsþingsmand har antaget med Hensyn til en anden Deel af den svævende Statsgjæld, naar han nemlig har omtalt det Utskelige i, at Umyndiges Midler og Skiftemidler kunde indsættes i Nationalbanken (Drif: Kun Skiftemidler). Jeg kan nu naturligvis ikke yttre Noget om, hvorvidt Nationalbanken vilde være villig til og kunde modtage saadanne Penge til Forrentning paa en saa kort Tid, som den ærede Landsþingsmand synes at antage, idet han endog har meent, at Pengene kunde modtages i Nationalbanken med kortere Barsel; dette antager jeg var hans Mening, da han yttrede, at man i Statskassen kun kan opstige med 3 Maaneders Barsel, og han maa altsaa formode, at Banken vil modtage Midlerne med kortere Barsel. Jeg kan, som sagt, ikke her finde mig besøiet til at yttre Noget om, hvorvidt Banken maatte være tilbøielig til at gaae ind paa en saadan Foranstaltning, eller navnlig, hvorvidt det maatte kunne tillades, at der gaves en Lovbestemmelse i den Retning, som den ærede Landsþingsmand anførte, Noget, som jeg imidlertid antager ingenlunde vil kunne blive Tilfældet. Det maa væsentligt beroe paa, hvorvidt det kan convenere Banken til enhver Tid at bestemme, om og hvorvidt den seer sig istand til at modtage saadanne Midler; nogen vedvarende Bestemmelse ved Lov i saa Henseende antager jeg slet ikke at kunne gives. Jeg

troer derfor, at det Forslag, som den ærede Taler i saa Henseende har fremsat, ikke vil kunne bringes til Udførelse. Det er, hvad jeg har at svare paa de Bemærkninger, der ere fremkomne fra de tvende ærede Medlemmers Side, der have yttret sig om Sagen. Jeg skal endnu kun tillade mig at bemærke, at, med Hensyn til Sparekassemidlerne vil det ikke være undgaaet det ærede Þings Opmærksomhed, hvad der ogsaa fra flere Sider er blevet fremhævet, at det er en mindre Sum, der i det sidste Finantsaar, til Udgangen af Marts Maaned 1852, er indkommen i Finantskassen, end det i de tvende næst foregaaende Aar har været Tilfældet. Dette viser noksom, at Tillidsforholdet mere og mere vender tilbage, at man søger paa andre Maader at anbringe de Penge, der indkomme i Sparekasserne, end Tilfældet var i Krigsaarene. Jeg antager altsaa, at der i den nærværende Tid og den Tid, der forestaaer, ikke vil vise sig Trang for disse Instituter til at benytte Finantserne til det at indskyde Penge, og jeg troer derfor ogsaa, at, med Hensyn til de Summer, der allerede indstaae i Finantskassen, opfordre Forholdene til, at man ikke nu tager Bestemmelse om, at de paa eengang skulle betales tilbage.

Drif: Den sidste ærede Taler har vistnok misforstaaet mig, dersom han antager, at jeg meente, at Sparekasserne skulde have samtlige deres Midler disponible. Min Mening har naturligvis kun været, at Sparekasserne maatte have en Deel af deres Midler disponible, og det er upaatvivlelig ogsaa Tilfældet, at samtlige Sparekasser her i Landet anvende en stor Deel af deres Penge til Ublaani i faste Eiendomme eller paa anden passende Maade, og kun indsætte en Deel deraf til Forrentning i Statskassen, hvilket er nødvendigt for at de kunne fyldestgjøre de Forpligtelser, der til enhver Tid paahvile dem. Forsaavidt den ærede Taler har meent, at det for Sparekasserne, naar de ere i Besiddelse af gode Activer, vil være meget let til enhver Tid at reise Laan, da skal jeg ikke modsigte Rigtigheden heraf, men jeg skal kun tillade mig at henlede Opmærksomheden paa, at saadanne Laan hyppigen ville blive kostbarere for Sparekasserne, end de have Raad til.